

Nr 711

Av herr **Trana m. fl.**, *angående den ogifta ungdomens bostadsförhållanden.*

(Lika lydande med motion nr 596 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1965

Folke Trana

Essen Lindahl

Bror E. Nyström

Nr 712

Av herr **Westberg m. fl.**, *angående bostadsbebyggelsen på landsbygden.*

(Lika lydande med motion nr 589 i Första kammaren)

Med teknikens utveckling och strukturrationaliseringen följer en genomgripande förändring av hela samhällets struktur. Den tar sig framför allt uttryck i en befolkningsomflyttning från landsbygden till tätorterna. Denna utveckling är inte något speciellt för svenska förhållanden. Det är tvärtom en global företeelse.

Men det utesluter inte att en sådan utveckling kan gå för långt och för snabbt och få ogynnsamma konsekvenser. Det är inte heller uteslutet att folkvandringens riktning under trycket av nya förhållanden kan komma att kastas om, och vissa tendenser i den riktningen har vi redan kunnat skönja. Man är inte längre så beroende av att bostadsorten ligger nära arbetsplatsen. Här har bilismens genombrott blivit av stor betydelse och i många avseenden ändrat bilden. Pendelrörelser mellan landsbygd och tätort och vice versa och mellan en tätort och en annan är mycket vanliga företeelser. Arbetskraftens rörlighet är nu en helt annan än tidigare.

Det finns även många människor som oberoende av all teknik på grund av sin intresseinriktning och sin allmänna läggning inte vill bo i en tätort. De

trivs på landsbygden och vill bosätta sig där. Så som bostadspolitiken för närvarande utformas möter det dock betydande svårigheter att erhålla statligt stöd till bostadsbyggande på landsbygden. Många exempel kan därvidlag åberopas.

Enligt villkoren för den statliga långivningen skall förmedlingsorganen utöva gransknings- och rådgivningsverksamhet i tekniska och ekonomiska frågor. I och för sig är detta riktigt. Svårigheten för landsbygdens del är att man vid prövningen utgår från tätortens förhållanden, t. ex. i fråga om sanitetsanläggningar. Man tar inte hänsyn till att landsbygdens tomtförhållanden ger andra möjligheter, och man vill icke heller i någon större utsträckning pröva de nya möjligheter som senare års försöksverksamhet frambringat. Flera av dessa försök har dock visat, att det är möjligt att lösa sanitetsfrågorna på ett fullt tillfredsställande sätt utan fasthållande av kravet på sedvanlig vattenklosett. Vi hänvisar bl. a. till det s. k. liljedahls-systemet.

Tidigare har man tillmätt bostäderna ute i glesbebyggelsen ett mindre kreditvärde än likvärdiga bostäder i tätorterna, och naturligtvis kan detta i vissa fall vara en riktig bedömning. Det är emellertid inte säkert att en välordnad rymlig lägenhet på landsbygden belägen inom den s. k. rezonen på längre sikt kommer att bli mindre eftersökt än de ofta trånga bostäderna i tätorten.

Det är hög tid att man börjar bearbeta landsbygdens bostadsfrågor utifrån de nya förutsättningar som här berörts.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl Maj:t måtte hemställa om skyndsamt utredning angående sådana ändringar i gällande författningar, tillämpningsföreskrifter och administrativa anvisningar att förutsättningar skapas för en friare bostadsbebyggelse på landsbygden.

Stockholm den 27 januari 1965

Olle Westberg

Bertil Jonasson

Tore Nilsson